

være alvorlig ment fra vor Side. Jeg kan forstyre den højtærede Minister om, at vi spørge ikke med den Slags Ting, det er alvorlig ment fra vor Side, og der er ikke noget, vi hellere kunde ønske, end at faa den Konto strøget, fordi de 1,200,000 Kr. kunde faa en udmærket Anvendelse til andre Ting her i vort Land. Saa udtalte Ministeren, at hvis dette Forslag blev vedtaget, vilde det have til Følge, at mange Arbejdere bleve smidte paa Gaden. Det har slet ikke været min Hensigt ved at stille mit Forslag at gøre disse Arbejdere brodløse. Jeg skal derfor tillade mig at erindre om, at jeg i Fjor var med til at stille Forslag om en Bevilling af 2,300,000 Kr. til Bygning af Eksporthibe, og jeg er villig til atter at være Medforslagsstiller eller at stille Forslag om en saadan Bevilling. Hvis Ministeren vil gaa ind derpaa, have vi der et baade gavnligt og nyttigt Arbejde; og saa er der altjaa ikke Tale om at gøre disse Folk arbejdsløse eller smide dem paa Gaden. For øvrigt kunde jeg, da den højtærede Minister viser saa stor Interesse for Arbejderne derude, have lyst til at spørge ham, hvorfor han saa ikke lader f. Eks. saadanne Arbejdere, som vedrøre Lodsboesenet, udsøre paa Værftet. . . (Marineministeren [Kavn]: Det gøre vi ogsaa). Ja, f. Eks. Dampbaaden nede i Helsingør er, saa vidt jeg ved, bygget i Sverige. Jeg synes, at det er uheldigt at tage saadant Arbejde fra Udlandet, naar man vil vise Interesse for Arbejderne herhjemme.

Marineministeren (Kavn): Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal erindrer jeg nu, hvorledes det forholder sig. Den første lille Damper, som blev anskaffet til Helsingør, blev ganske rigtig bestilt i Sverige; vi havde nemlig meget saa Benge dertil og tog den fra Sverige, fordi Værftet i Helsingør ikke var saa godt inde i at bygge disse smaa Dampere, og vi derfor maatte have givet betydelig mere der for en saadan Damper. Man kommer jo altid i et saadant Tilfælde i en vis Banskfighed, naar der er Forstel paa det udenlandske Tilbud og det indenlandske. Derimod er den sidste Damper, som i Fjor blev bevilget til Kjøbenhavn, bygget paa Værftet.

Nordam: Jeg vil gerne tillade mig at knytte et Par Bemærkninger til den Diskussion, som er ført angaaende Marinens Hospital. Den højtærede Marineminister udtalte, at før han vidste, hvor Nyboder kom til at ligge, kunde han ikke saa godt bygge et Hospital, men jeg er bange for, at hvis

vi skulle vente efter at faa Nyboder flyttet og faa en Plads, hvor det ny Nyboder skal ligge, komme vi til at vente længe paa dette Hospital. Jeg synes, der er noget mærkeligt i Ministerens Stilling til denne Sag. Som bekendt henstillede det Udvalg, der i Fjor havde med Søværnsloven at gøre, til den højtærede Marineminister, at han skulde lade foretage en Undersøgelse og eventuelt for de Midler, som ere til Stede, lade opføre et Hospital. Nu er det jo almindeligvis ikke saa her i Tinget, at et Udvalg opfordrer den højtærede Marineminister til at udføre, om man saa vil kalde det, en Slags Militærforanstaltning. Ganste vist er et Hospital egentlig ikke en militær Foranstaltning, men det findes dog paa et militært Budget, og saa meget mere mærkeligt synes jeg det er, at den højtærede Minister, naar han faar en direkte Opfordring fra et Folketingsudvalg til at foretage en Militærforanstaltning, saa ikke følger denne Opfordring. Det er i dette Tilfælde saa meget mere mærkeligt, som Pengene ere til Stede, idet der jo findes en Fond, for hvilket Hospitalet vil kunne bygges, saa det er egentlig kun Pladsen, det drejer sig om, og jeg synes ikke, det har saa meget at sige, hvor Hospitalet kommer til at ligge, naar blot det kommer til at ligge paa et sundt og godt Sted. Efterhaanden som Trafikforholdene forbedres og udvilles, vil det, selv om Hospitalet kom til at ligge paa Christianshavn og Nyboder blev liggende, hvor det nu ligger, ikke være vidtløftigt at jende en Vogn fra Hospitalet eller have Afford med en Vognmand, saaledes som de have det paa andre Hospitaler, saaledes at Patienterne kunne blive førte fra Nyboder derud, hvis de ikke kunne gaa selv. Jeg synes, at det er temmelig ligeegyldigt, om Nyboder kommer til at ligge paa det ene eller det andet Sted. Hovedsagen er, at der ikke alene for Officerer og værnepligtige, men ogsaa for Nyboders Arbejdere med deres Koner og Børn, som nu en Gang have Ret til frit Hospital, findes et ordentligt Hospital. Sagen har ogsaa den største Betydning for Marinens Læger. Det hænger jo saaledes sammen, at i sin Tid var Hærens og Marinens Lægekorps fælles; saa blev det skilt ad, og saa gif det saaledes, som det efter min Anskuelse i Reglen gaar, at naar Hæren og Marinen have noget fælles, saa ender det med, at Hæren faar det, der duer, og Marinen ingen Ting. Saaledes fik Hærens Læger alene Ret til at have Patienter paa Garnisonshospitalet, og da de havde faaet denne Ret, fik de ogsaa bag efter Marinens Hospital. Som sagt, jeg vil henstille til den højtærede Marineminister at tage under Overvejelse, hvorvidt